

AI, AI, AI!

Doncs, sí, senyores i senyors, ja la tenim aquí. Ens pensàvem que era matèria exclusiva de la ciència-ficció, però, com en tants altres casos, el futur que vaticinaven alguns visionaris ha arribat i la Intel·ligència Artificial (AI) ens ha agafat desprevinguts i, en alguns casos, com aquell qui diu, amb els pixats al ventre. De sobte, el professorat de secundària (i suposo que també l'universitari) hem començat a trobar que els treballs i redaccions d'alguns alumnes presenten, sorprenentment, una correcció impecable. De fet, el que ens ha fet arrufar el nas és que de vegades són massa correctes. I quan, com fèiem fins ara, anem a Google a comprovar si allò ha estat copiat i enganxat d'alguna pàgina d'internet, no apareixen resultats. Els joves estudiants, sempre un pas per davant dels docents en matèria de noves tecnologies, han descobert que hi ha un programa que, si hi introduïx unes instruccions més o menys clares, et fa la feina i et genera un document original i ben estructurat (encara que no sempre prou fiable) a partir de tota la informació que existeix al núvol.

I això és només el principi. Tot fa pensar que amb el temps podrem sentir cançons o llegir novel·les que no tindran cap humà al darrere més enllà d'algú que

ha donat quatre instruccions. Caldrà veure si serem capaços de notar la diferència. I caldrà veure com ho regulem, tot això.

La tecnologia corre més que la capacitat de regular les conseqüències dels avenços que hi van associats. Això és especialment delicat quan aquestes conseqüències tenen implicacions morals i afecten, per exemple, la privacitat o la identitat, per no parlar de com es pot limitar el desenvolupament del pensament crític o la capacitat de resoldre problemes (si ho pensa la màquina, perquè ho he de pensar jo). És normal que els avenços tecnològics facin passes endavant que ens deixen descol·locats, però això no ens ha de fer oblidar que, quan els efectes s'intueixen, caldria regular-los de seguida. La llei europea d'intel·ligència artificial és a les beceroles i qui sap si trigarà anys a entrar en vigor. Segons com, pot ser que arribi tard.

Qui sí que ha començat a prevenir-se són els grans grups editorials. Davant la possibilitat que algú envii un original creat per un programa informàtic, en alguns contractes, en la clàusula sobre les obligacions de l'autor, ja es demana explícitament que aquest garanteixi a l'editor que la seva creació no és resultat de la utilització de sistemes, eines o tècniques derivades o vinculades amb la Intel·ligència Artificial. Tant per tant, si una novel·la d'èxit ha estat creada per una intel·ligència artificial, l'editor podrà estalviar-se els drets d'autor, en cas que la publiqui. Els negres literaris ho tenen pelut, a partir d'ara.

